

[Bertel Dahlgaard.]

Side, træk i Arbejdsdragten og gaa med de udmærkede Evner, som det ærede Medlem har, ind i det daglige Arbejde, udstyret med lidt god Vilje og navnlig med en Del af den Optimisme, som det ærede Medlem havde i tidligere Tid. Og lad alle Rigsdagens Partier handle i samme Aand. Saa skal det ærede Medlem se, at det nok skal blive Dag i Danmark igen. Men Forudsætningen, ja, den er selvfølgelig ogsaa, at vi har en dygtig Ledelse i Ministeriet, som helt forstaar at indrette sig paa de politiske Vilkaar, som de nu engang er her i Landet, og i den Forbindelse vil jeg gerne et Øjeblik vende mig til den højtærede Statsminister.

Den højtærede Statsminister har under denne Finanslovdebat i Virkeligheden holdt to Svartaler, den ene her i Folketinget, den anden paa Skydebanen. Det kan formentlig betragtes som en rimelig Hensyntagen til Folketinget, at den ubetinget klogeste af disse Taler, hvad det alment politiske angaar, holdt han her i Tinget. Over for Smaadrillerier fra de ærede Medlemmer Hr. Hans Hedtoft og Hr. Christmas Møller om, at Ministeriet ikke søgte at realisere de Synspunkter, som Venstre havde agiteret for under Valgkampen, sagde Ministeren rigtigt her i Tinget, at Ministeriet er klar over, at naar Valget er forbi, og Valgets Resultat ikke giver Partiet Mulighed for at gennemføre sit Program fuldt ud, da bliver Spørgsmaalet, hvorledes man bedst realiserer saa meget af det som muligt, og derfor er Regeringens Opgave at formidle Arbejdet og Modsætningerne her i Rigsdagen, og Statsministeren udtalte udtrykkelig, at denne Vej var det Regeringens Hensigt at følge.

Det var en klog Tale, det var Realpolitik. Det var et Tilbud til Rigsdagen og til Befolkningen om, at Ministeriet under Hensyn til de faktiske politiske Forhold her i Landet vilde søge at faa det bedst mulige ud af Situationen for Landet og Folket, netop det, som Befolkningen i Dag venter baade af Regeringen og af Rigsdagen.

Men da den højtærede Statsminister nogle Dage efter forlægger sin Talerstol til Journalistforbundets Fest paa Skydebanen, er det en helt anden Tone, der er fremherskende. Her søges Modsætningerne stillet op i deres Skarphed. Det pointeres stærkt, at det er Regeringen, der fører an med sin Politik, som den ganske vist gerne ønsker den videst mulige Tilslutning til, og som man ogsaa nok vil forhandle om, men hvis andre Partier skulde søge at gen-

nemføre en Politik mod Regeringen, saa vil Regeringens Taalmodighed snart være udtømt.

Jeg maa sige: jeg tror, der er en Ting, som Statsministeren skulde tænke lidt paa, og som han netop saa rigtigt havde i Tankerne, da han holdt sin Tale her i Tinget, nemlig dette, at en Sag, der eventuelt samler et meget stort Flertal for sig her i Tinget, er Udtryk for en meget stor Tilslutning ogsaa ude i den danske Befolkning, som Regeringen har en Pligt til at tage et stort Hensyn til. Hvis ikke den højtærede Regering er rede dertil, vil enhver kunne se, at Konsekvensen af den nuværende parlamentariske Tilstand her i Landet vil blive, at et Mindretal, fordi Ministeriet er udgaaet af dette Mindretal, skulde raade over Flertallet, og en saadan Tilstand vil jo ikke kunne vare ret længe. Man kan ogsaa udtrykke det paa den Maade, at hvis en Mindretalsregering vil til at optræde som Flertalsregering, saa vil det meget snart faa Ende.

Jeg vilde forstaa det udmærket, hvis en Mindretalsregering vilde sige om en Sag, hvori den faar et Flertal imod sig her i Tinget: denne Sag har ikke i særlig Grad været bestemmende for Vælgernes Stemmeafgivning ved Valgene, vi tror ikke, der er et Flertal for denne Sag ude i Befolkningen. Sagde Regeringen saaledes i en Sag, vilde jeg synes, at Partierne maatte være rede til at imødekomme et Ønske fra Regeringen om, at Befolkningen hørtes, og en Folkeafstemning fik Lejlighed til at afgøre Tvisten mellem Tinget og Ministeriet.

Hvis man ikke baade fra Regeringens og Partiernes Side viser det fornødne Hensyn til, hvad Rimelighed paabyder til begge Sider, da vil den ustabile parlamentariske Tilstand, vi befinder os i, føre os ud i den politiske Opløsningstilstand, der slider Demokratiet op. Derfor staar den høje Regering unægtelig over for et Valg nu, nemlig om den vil følge Linien, der blev anslaaet i den højtærede Statsministers Svartale her i Tinget, eller om den vil følge Skydebanestemningen. Man kan ogsaa udtrykke Forskellen paa de to Taler paa en anden Maade. I den højtærede Statsministers Tale her i Tinget fulgte Statsministeren den Tankegang, at hans Regering har faaet den Opgave at forvalte Folkestyret i en vanskelig Tid. Talen paa Skydebanen bibragte i Modsætning hertil Befolkningen det Indtryk, at den højtærede Statsminister indskrænkede sin Opgave til det langt snævrere først og fremmest at forvalte Venstres Politik. Jeg behøver ikke at sige den højt-